

VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de **ZESDE KAMER** in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen in het gerechtsgebouw te Antwerpen op **DONDERDAG ZEVENTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN**

GROSSE

Inzake :

A.R. nr. 09/ 1250 /A

Mr. **S.V.**, publiekrechtelijk rechtspersoon, met zetel te NL [adres, Nederlands], doch woonstkeuze doende bij haar raadsman

In :

Uit : Eiseres, vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. , advocaat met kantoor te [adres]

UR :

RD : TEGEN :

€ : **TZ.J.**, wonende te [adres, België]

dd° Verweerster, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat met kantoor te [adres]

GROSSE

Mr.

In :

Uit :

UR :

RD :

€ :

dd°

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

De wetgeving op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd ;

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan ;

Gezien de dagvaarding dd. 21 januari 2009 van W. Van den Berg, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder, in vervanging van E. Libbrecht, met standplaats te Antwerpen ;

Partijen werden gehoord in hun middelen en besluiten ter openbare terechtzitting van 6 mei 2010 ;

* *
*

1. VOORWERP VAN DE VORDERING :

Eiseres vordert met dagvaarding dd. 21 januari 2009 de betaling van het bedrag van 6 870,61 EUR, meer de verwijlrenten vanaf 26

oktober 2007, de gerechtelijke intresten en de kosten van het

geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ;

Verweerster ontving een nabestaandenuitkering in het kader van de Algemene Nabestaandenwet ;

Verweerster heeft echter wijzigingen in haar gezinssituatie niet aangegeven aan eiseres waardoor zij ten onrechte uitkeringen heeft ontvangen ten bedrage van 6 225,03 EUR ;

Op grond van artikel 53 Algemene Nabestaandenwet vordert eiseres de ten onrechte betaalde bedragen terug ;

Eiseres vordert tevens een boete van 627 EUR in toepassing van artikel 39 van dezelfde wet ;

Verweerster werd daartoe aangeschreven met brief dd. 14 januari 2003 en werd in gebreke gesteld om tot terugbetaling over te gaan bij brief dd. 25 augustus 2005 en met aangetekende brief dd. 26 oktober 2007 van gerechtsdeurwaarder De Proost ;

Vermits niet tot betaling werd overgegaan is eiseres tot dagvaarding overgegaan ;

2. ONTVANKELIJKHEID :

De vordering werd naar tijd en vorm regelmatig ingesteld en is derhalve ontvankelijk ;

3. EXCEPTIE VAN ONBEVOEGDHEID :

Verweerster stelt dat de Belgische rechtbanken onbevoegd zijn om kennis te nemen van de vordering en roept in limine litis de exceptie van onbevoegdheid in ;

De aard van de materie zou volgens verweerster niet toelaten te concluderen tot de bevoegdheid van de Belgische rechtbanken en meer bepaald Antwerpen ;

Verweerster laat gelden dat artikel 4 van het Verdrag van Rome niet van toepassing is nu het enkel geldt voor verbintenissen uit overeenkomst terwijl het in casu zou gaan om een wettelijke zorgverplichting voor zover dit uit de stukken zou kunnen afgeleid worden ;

Minstens is de Arbeidsrechtbank niet bevoegd ;

Bovendien is de vordering volgens verweerster verjaard nu eiseres reeds op 15 oktober 2002 kennis had van het beweerde feit van de samenwoning van verweerster sedert 14 februari 2002 ;
Waar de dagvaarding dateert van 21 januari 2009 en de aangetekende ingebrekestelling van 26 oktober 2007 is de vordering volgens verweerster verjaard nu de verjaringstermijn 5 jaar bedraagt (artikel 309 Nederlands Burgerlijk Wetboek) ;

Eiseres is van oordeel dat de Belgische rechter bevoegd is om kennis te nemen van het geschil overeenkomstig de artikelen 5 en 13 van de Wet Internationaal Privaatrecht op basis van de woonplaats van verweerster, dewelke in België woont ;

De Arbeidsrechtbank is volgens eiseres bevoegd om kennis te nemen van geschillen die o.m. voortvloeien uit de verplichte ziekteverzekering ;

Overeenkomstig artikel 628,14° Ger. W. is alleen de rechter van de woonplaats van de verzekeringsplichtige bevoegd ;

Volgens eiseres is het Nederlands recht van toepassing, ook wat betreft de buitengerechtelijke kosten, overeenkomstig artikel 98 Wet Internationaal Privaatrecht en op basis van artikel 4 van het Verdrag van Rome dd. 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ;

Het betreft volgens eiseres immers de nabestaandenuitkering die in Nederland werd afgesloten ;

De Rechtbank oordeelt terzake als volgt :

Het geschil tussen partijen gaat tussen een Nederlandse eiseres en verweerster, dewelke eveneens de Nederlandse nationaliteit heeft ;

Het geschil heeft betrekking op een Nederlandse uitkering die beheerst wordt door de
Algemene Nabestaandenwet ;

Het Nederlandse recht is derhalve van toepassing op een dergelijk geschil, zoals eiseres terecht aangeeft ;

Eiseres verwijst naar artikel 5 § 1 van de Wet houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht (B.S. 27 juli 2004) hetwelk bepaalt :

" Behalve in de gevallen waar deze wet anders bepaalt, zijn de Belgische rechters bevoegd indien de verweerder bij de inleiding van de vordering zijn woonplaats of gewone verblijfplaats in België heeft.
(...) "

Artikel 13 van dezelfde wet bepaalt :

" Wanneer de Belgische rechters bevoegd zijn uit hoofde van deze wet, worden de volstreckte bevoegdheid en de territoriale bevoegdheid vastgesteld volgens de relevante bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek of van bijzondere wetten, behalve in het geval voorzien in artikel 23.

Evenwel wordt, bij gebreke van een bepaling die de territoriale bevoegdheid vestigt, deze vastgesteld volgens de bepalingen van deze wet betreffende de internationale bevoegdheid. Indien ook die bepalingen niet toelaten om de territoriale bevoegdheid vast te stellen, mag de vordering voor de rechter van het arrondissement Brussel aanhangig worden gemaakt. " ;

Uit de informatie uit de conclusie en de stukken van eiseres kan afgeleid worden dat eiseres een bedrag met boete terugvordert van verweerster die betrekking heeft op een uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW- nabestaandenuitkering) ;

Verweerster voert sinds 14 februari 2002 een gezamenlijke huishouding met de heer S, met wie zij op 30 april 2002 in het huwelijk is getreden ;

Een nabestaandenuitkering kan niet worden betaald aan personen die een gezamenlijke huishouding voeren tenzij om voor een hulpbehoevende te zorgen ;

Verweerster heeft de wijziging in haar gezinstoestand niet doorgegeven zodat zij principieel geen recht meer heeft op een nabestaandenuitkering en de ten onrechte betaalde uitkeringen dienen te worden teruggevorderd ;

Het voorwerp van de vordering is dan ook geen onverschuldigde betaling, maar het niet langer voldoen aan de toekenningsvoorwaarden van de ANW-nabestaandenuitkering waardoor een recht op terugvordering ontstaat ;

De terugvordering van een ANW-nabestaandenuitkering omdat niet langer voldaan wordt aan de toekenningsvoorwaarden, is een geschil van sociale zekerheid, zowel naar Nederlands recht als naar Belgisch recht (cfr. stuk 1 bundel eiseres) ;

Artikel 2 van de Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt :

" Onder voorbehoud van de toepassing van internationale verdragen, van het recht van de Europese Unie of van bepalingen in bijzondere wetten, regelt deze wet voor internationale gevallen de bevoegdheid van de Belgische rechters, de aanwijzing van het toepasselijk recht en de voorwaarden voor de uitwerking in België van buitenlandse rechterlijke beslissingen en authentieke akten in burgerlijke zaken en in handelszaken ;

De stelling van eiseres in haar repliek op het advies van het Arbeidsauditoraat, dat de vordering een burgerlijk karakter heeft, kan niet gevolgd worden nu het hier gaat om een geschil van sociale zekerheid ;

Er kan geen toepassing gemaakt worden van de EEX-Verordening (Verordening EG nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van bepaalde beslissingen in burgerlijke- en handelszaken), die niet van toepassing is in geval van een geschil van sociale zekerheid (cfr. artikel 1.2 c van de Verordening ; Arb. Hof Antwerpen, 25 maart 2009, A.R. 2070062, onuitgegeven) ;

Betwistingen over het recht op een Nederlandse ANW-nabestaandenuitkering kunnen enkel behandeld worden door de Nederlandse rechtbanken nu er onvoldoende aanknopingspunten bestaan om de zaak voor de Belgische rechter te brengen (cfr. ook Arb. Hof Antwerpen, 18 december 2000, Soc. Kron 2002,330) ;

De Rechtbank heeft dan ook geen rechtsmacht om kennis te nemen van het geschil (cfr. J. Laenens, " Commentaar bij artikel 8 Ger. W.", Artikelsgewijs commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtskeer : Gerechtelijk Wetboek, Mechelen, Kluwer, losbladig, versie 3 oktober 2005,22) ;

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gehoord, mevrouw , Substituut Arbeidsauditeur, in haar
ter zitting van 6 mei 2010 uitgebracht eensluidend mondeling advies
;

Alle verdere en strijdige besluiten verwerpend als niet gegrond ;

Vonnissend op tegenspraak en in eerste aanleg ;

Verklaart de vordering ontvankelijk ;

Zegt voor recht dat deze Rechtbank geen rechtsmacht heeft om kennis
te nemen van de vordering ;

Veroordeelt eiseres tot de gerechtskosten in toepassing van artikel
1017, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, aan de zijde van verweester

begroot op 900 EUR rechtsplegingsvergoeding, door de Rechtbank

herleid tot 218,64 EUR rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van
eiseres begroot op 112,42 EUR wegens dagvaarding en 900 EUR
rechtsplegingsvergoeding ;

de Griffier,

de Voorzitter van de Kamer,

De Rechter in Sociale Zaken,
Werkgever,

De Rechter in Sociale Zaken,
Werknemer-arbeider,